

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Spørgsmaalet om Muligheden af en ændret Ordning af Førelsen af Registrerne over Fødsler, Ægteskaber og Dødsfald m. v. har i de forløbne Aartier gentagne Gange foreligget for Ministeriet, og navnlig har Opmærksomheden været henvendt paa den Ordning, der er gennemført de fleste Steder i Udlandet, og hvorefter disse Registres Førelse er henlagt til borgerlige Institutioner („Civilstandsregistre“) i Stedet for som nu hos os at være forbunden med Kirkebogsførelsen. Hvor ønskelig en saadan Ordning end i og for sig kunde være, mener Ministeriet dog ikke i Øjeblikket at turde fremkomme med et Forslag herom, bl. a. fordi dets Gennemførelse vilde være forbundet med ikke ubetydelige Omkostninger. Derimod har man haft sin Opmærksomhed henledet paa, om ikke den nuværende Kirkebogsførelse kunde undergaa nogle Ændringer, hvorved den i højere Grad blev bragt i Overensstemmelse med de saakaldte „Civilstandsregistre“. Til Gennemførelsen af en saadan Ordning har man faaet yderligere Opfordring derved, at Statens statistiske Bureau gentagne Gange har henvendt sig til Ministeriet med Anmodning om dettes Medvirkning til en Ændring i de administrative Forskrifter om statistiske Indberetninger fra Kirkebøgerne om fødte, viede og døde, for at disse Indberetninger kunde faa et Indhold, der muliggjorde en fuldt tilfredsstillende statistisk Bearbejdelse. Ministeriet besluttede da i 1910 at nedsætte en Kommission, bestaaende af en Embedsmand i Statens statistiske Bureau, Formanden for Københavns Præstekonvent, Formanden for Foreningen af Klokkere og Kordegne i København og paa Frederiksberg samt en af Ministeriets Embedsmænd, for at afgive Betænkning over, hvorvidt og paa hvilken Maade den af Bureauet ønskede Ændring i de statistiske Indberetninger kunde anbefales til Gennemførelse. Da dette Spørgsmaal stod i nær organisk Forbindelse med Spørgsmaalet om de for selve Anmeldelsen til Kirkebøgerne gældende Regler, anmodede man den nævnte Kommission om tillige at udtale sig om, hvilke Foranstaltninger der eventuelt burde træffes for at sikre Korrektheden særlig af Fødselsanmeldelserne til Kirkebøgerne. I

sin derefter afgivne enstemmige Betænkning har Kommissionen dels fremsat Forslag til Ændring i Fremgangsmaaden ved de statistiske Indberetninger fra Kirkebøgerne om Ægteskaber, Fødsler og Dødsfald — hvilket Forslag Ministeriet har gennemført ved Cirkulære af 16. Juni 1911 — dels udarbejdet et Forslag til Lov om Anmeldelse af Fødsler og Dødsfald, hvilket Forslags Bestemmelser i alt væsentligt ere optagne i det her fremsatte Lovforslag.

Til Begrundelse af dette Forslag og nærmere Forklaring af dets enkelte Bestemmelser skal man bemærke følgende:

Til § 1.

Den gældende almindelige Bestemmelse om Anmeldelse af Fødsler i Forordningen af 30. Maj 1828 § 9 giver — som det fremgaar af dens Ordlyd — ikke sin Regel, fordi den tillægger Fødselsanmeldelsen nogen selvstændig borgerlig Betydning, men alene som et Middel for den kirkelige Kontrol med Opfyldelsen af Daabspligten (Forordningens § 1), og det staar i Sammenhæng hermed, at Fødselsanmeldelsen efter Forordningen er en ganske formløs Anmeldelse til Kirkebetjenten, medens Kravene til de fornødne Oplysningers Tilvejebringelse ogsaa om Barnets borgerlige Forhold efter Forordningens § 13 først kunne gøres gældende ved Bestillingen af Daaben hos Sognepræsten. Dette Forhold er ganske ændret efter Daabs tvangens Ophævelse (Lov af 4. Marts 1857 § 1). De reale Grunde, der nu tale for at kræve en selvstændig — ikke i Hensynet til en mulig efterfølgende Daab begrundet — Anmeldelse af foregaaede Fødsler, hvile udelukkende paa saadanne Anmeldelsers selvstændige borgerlige Betydning — Kirkebøgerne ere for saa vidt at betragte som Civilstandsregistre, der føres af Sognepræsterne — og det er da baade principielt urigtigt og praktisk uheldigt, at de fornødne Oplysninger om Barnets borgerlige Forhold først kunne kræves ved dets Daab (eller Navngivelse, Lov af 4. Marts 1857 § 2, jfr. Lov af 13. April 1851 § 10 in fine). Der bør derfor foretages den Ændring i de for Tiden gældende Regler, at de Oplysninger, der efter Forordningen af 1828 § 13 kunne kræves af